

Nieuwsbrief 2016

Dit jaar was alweer ons dertiende jaar in Normandië! En we zijn niet de enige tweede huis bezitters in Frankrijk. Er zijn 3 miljoen tweede huizen in Frankrijk waarvan er 90% in Franse handen is en de Hollanders van 150.000 huizen mogen genieten. Daarna komt Duitsland met in totaal 300.000 tweede huizen. Frankrijk blijft dus op vele mensen een grote aantrekkingskracht houden.

Vele gasten komen ook al jaren in Angiens: voor onze meest trouwe gasten was dit het tiende jaar! Het voelt voor hun als hun tweede huis, waar ze zelf geen onderhoud aan hoeven te plegen en waar ze inmiddels als opa en oma, hun kinderen en kleinkinderen verwelkomen. Voor ons een reden om ze een extra weekje kosteloos te laten verblijven, temeer daar we merken dat er ongemerkt kleine dingen zoals handdoeken, douchematjes, etc. worden toegevoegd! Soms vragen gasten ons of we nooit iets missen of kapotte dingen aantreffen. Een hele enkele keer gebeurd dat, maar meestal merken we dat mensen met respect met het huis omgaan, blij zijn dat er zoveel extra dingen in het huis aanwezig zijn en ze soms boeken, tijdschriften, pannen of keukengerei achterlaten, wat nieuwe plantjes plaatsen of het gras maaien, waar wij op onze beurt weer heel verrast door zijn!

Het huis in Angiens heeft er weer een nieuwe naam bij gekregen. Was het al eerder het 'Zebrahuisje' en het 'Daktarihuis', nu hoorden we dat kinderen de normande het 'Hans en Grietje huisje' noemde.

Kiek heeft na jaren zijn zin gekregen: er is een douchecabine geplaatst. Jarenlang hield ik het tegen, daar ik het niet in de stijl vond passen van de normande, maar het douchegordijn was niet praktisch en menig gast dacht dat de douchbak lekte. Ook de oude bank heeft plaats gemaakt voor een meer comfortabele bank. Gelukkig waren we zelf in Angiens toen we merkten dat de wc bleef doorlopen. Dat probleem was niet zomaar verholpen..... De pot was vast gemetseld en liet zich niet gemakkelijk verplaatsen en de nieuwe aansluitingen pasten niet goed op het oude systeem. Het was een dag van bikken, balen en boenen, maar in Kiek zijn woorden "Dan heb je ook wat!"

Ook dit jaar is er weer heel wat gesnoeid in Angiens. Heel wat laurier is afgevoerd en ook dit jaar ging het snoeien met de motorheggenschaar niet geheel vlekkeloos. Kiek belandde voor de vierde keer bij de eerste hulp in Dieppe: zeven hechtingen in zijn duim. Zijn vriend die al last had van zijn rug trok een stoel dichterbij zodat Kiek z'n duim omhoog kon houden en jawel..... het schoot hem in z'n rug. Het was even een hilarisch moment; twee heren van bijna zestig, één op een matje bijkomend onder een boom met z'n duim omhoog en daarnaast een heer op handen en voeten, kermend van de pijn. De volgende dag weer naar de eerste hulp met de andere heer en de verpleegster die wederom dienst had riep uit ;"Encore??!!" "Non, non, c'est le copin de mon mari" antwoordde ik.

Dit gebeurde in de week voordat de heren met hun jazzband voor de derde keer zouden optreden in de kerk van Le Bourg Dun. Gelukkig hebben ze een arts in hun midden, die Kiek z'n duim zó kon verbinden, dat hij toch nog kon spelen, alhoewel de octaafklep van z'n saxofoon niet optimaal bespeeld kon worden. 'Doktor Jazz' kon de andere gewonde horizontaal vervoeren 'en retour' naar Nederland.

De weken voor het jazz optreden waren ook rumoerig: we kregen bezoek van een vlo in Le Bourg Dun, die zich door het warme weer razendsnel vermenigvuldigde!! Een bestrijdingsdienst was, door bemiddeling van de burgemeester, binnen een dag ter plekke en heeft het huis 'verneveld'. Daarna begon de grote schoonmaak: 39 wassen om al het beddengoed, kussens, gordijnen, etc. te reinigen.

Hier hebben we weer gemerkt hoe belangrijk het is een goed contact te hebben met de burens en de burgemeester. Vanuit Nederland hadden we dit nooit zo snel kunnen regelen en dank zij de hulp van de burens, die er waren toen de reinigingsdienst kwam, was alles binnen een dag geregeld!. Het jazzweekend moest nu in allerijl verplaatst worden naar Angiens. De burgemeester nodigde ons uit om bij hem thuis te eten, daar het met 12 man in Angiens toch wel krap was. Hij had een Franse chansonnier uitgenodigd, die samen met ons o.a. het lied van Wim Sonneveld "Het Dorp" zong, een van oorsprong Frans lied. Muziek verbreedert!!

Een gast gaf me als tip ons aan te melden voor het programma "Au secours, mon mari est bricoleur", de Franse variant van "Help, mijn man is klusser!" In Le Bourg Dun wordt Kiek al "Monsieur Bricoleur" genoemd, maar dit is meer omdat Nederlanders in de ogen van de Fransen hun huis goed verbouwen en onderhouden!

Dit jaar was een slecht jaar voor het vlas. We hoorden al van de burgemeester dat in het voorjaar de wortels door de hoeveelheid vocht aan het schimmelen waren en vervolgens door de droge zomermaanden het vlas eerder brak. Door gesprekken met hem komen we steeds meer over subsidies te weten. Elke boer ontvangt voor iedere hectare € 330,- per jaar. Hijzelf heeft 140 hectare maar zijn buurman heeft 1000 hectare en ontvangt dus ieder jaar van de Eu € 330.000,- subsidie! Het valt ons ook op dat de boeren met goed materieel rijden, die ieder jaar de kleine dorpsweggetjes meer vullen. Als je eet in Le Bourg Dun, in het restaurant Auberge Du Dun, dat pal aan de weg staat, krijg je de tractoren bijna op je bord geserveerd!

Verder hoorden we dat de bakker, de super en het barretje in het dorp ook grotendeels gesubsidieerd worden door de gemeente. De uitbaters betalen slechts € 350,- per maand voor de huur van de bakkerij en het bijbehorende woonhuis!

Dit jaar waren we tijdens het "Festival du Lin" in Normandië en ik heb genoten van alle prachtige tentoonstellingen in de kerken in de omgeving. Zo waren o.a. Franse modeontwerpers uitgenodigd een linnen avondjapon te ontwerpen. Het kerkje van Flainville hebben we meermalen bezocht daar er prachtige 'quatre mains' concerten waren. De Fransen zijn experts op het gebied van muziek en belichting. Dat bemerkten we ook tijdens een concert ter gelegenheid van de heropening van de kerk in Le Bourg Dun, waar we waren uitgenodigd.

In Le Bourg Dun is de verbouwing nu klaar. Het afgelopen jaar zijn we bezig geweest met de laatste afwerking en kunnen we nu volop genieten van elk weekje dat we er zijn. Laatst zei iemand dat het huis zijn creativiteit prikkelt omdat het door al zijn lijnen en verbindingen, je blijft verbazen. Dat is ook wat ons altijd inspireert. Al je zintuigen worden geprikkeld; het licht dat van alle kanten het huis bespeelt, de verhogingen en verlagingen, de hellingen met de koeien. En dat zijn alleen nog maar de ogen. Maar je oren worden ook vertroeteld door de geluiden van uilen, fazanten, krekels. Je smaak- en geurpapillen worden geprikkeld door het smaakvolle Franse eten en de geuren in de natuur. Het prikkelen van deze zintuigen is iets wat je in de drukte van alle dag maar ten dele waarneemt, maar waar het Franse platteland je ten volle toe uitnodigt!!

Het kerkje in Varengville geschilderd door Monet

De eerste aanvragen zijn inmiddels binnen voor Angiens. Er zijn in 2017 nog weken die we vergeven aan de mensen die hebben meegeholpen met de verbouwing, zij krijgen de eerste keus, daarna de oudgasten en nieuwe gasten en tenslotte zijn er vier weken beschikbaar voor maatschappelijke doeleinden.

Op deze site www.AccompanyCoaching.nl/angiens kun je ook zien onder het kopje 'beschikbaar' welke weken er nog vrij zijn. Zo is de week, met het weekend van Oud & Nieuw 2016/2017 nog vrij.

Ook dit jaar hebben weer diverse mensen, die in een moeilijke fase in hun leven zitten, gebruik kunnen maken van de week rust in Angiens. Ken jij mantelzorgers of andere mensen die echt een weekje rust nodig hebben kijk dan naar de speciale Nieuwsbrief op de site www.AccompanyCoaching.nl/angiens onder het kopje 'Speciale Nieuwsbrief'.

Tot 1 januari zijn wij te bereiken op bovenstaande web/mailadressen. Na 1 januari 2017 zal de site te vinden zijn op www.AccompanyMedia.nl/normandie en voor boekingen MiekeSnelSchoutsen@gmail.com Nader bericht volgt als de website klaar is.

De foto's zijn o.a. gemaakt door Marie Anne de Bruin, Ferry Imrich, Laura Guldemeester, Margit Kooter en Lieuwe Buis.